

VII. STRESZCZENIE

Coworking, jako nowa forma organizacji pracy biurowej, jest innowacyjnym rozwiązaniem, które już od przeszło 10-ciu lat wspomaga młodych przedsiębiorców oraz freelancerów w tworzeniu lokalnych działań w przestrzeni wolnego rynku. W tym niekonwencjonalnym podejściu, do sposobu wykonywania pracy, uwidacznia się idea współdzielenia dostępnych zasobów. Sharing Economy (gospodarka współdzielenia) jest oryginalnym sposobem prowadzenia działalności gospodarczej opartej na nowych technologiach, jak i reformatorskim podejściem do korzystniejszego gospodarowania istniejącymi zasobami materialnymi, jakimi dysponuje dobrze zorganizowane społeczeństwo. Opisywane w tej pracy coworkingi są jednym z przejawów wyżej wspomnianej idei współdzielenia i poddane zostały obszernej analizie. Dysertacja składa się z trzech zasadniczych części tematycznych. Pierwsza jest opracowaniem teoretycznym poruszającym zagadnienia wstępne. W części tej, autor wprowadza czytelnika w genezę powstania współdzielonych przestrzeni do pracy, przytaczając definicje tłumaczące istotę opisywanego zjawiska i opatrując każdą zwięzłym komentarzem. Druga część pracy to prezentacja zebranych danych z badań przeprowadzonych w II połowie 2019 roku w wybranych jednostkach coworkingowych w Warszawie. Warszawa jako największy Polsce rynek obrotu powierzchniami biurowymi jest najbardziej miarodajnym i interesującym miejscem obrazującym zmiany, jakie zachodzą w nowej organizacji pracy biurowej. Podczas pracy badawczej autor posłużył się trzema charakterystycznymi metodami badawczymi tj. metoda obserwacyjna, ankietyzacją oraz metodą porównawczą zgromadzonego materiału badawczego. Podsumowaniem pracy badawczej są zestawienia charakterystycznych stref w przestrzeniach coworkingowych, połączone z dokumentacją fotograficzną oraz zwięzłą informacją o poszczególnych badanych przestrzeniach biurowych. Dane te są zapisem bezpośrednich spotkań z dyrektorami zarządzającymi, w wyniku których wyciągnięte zostały wnioski dotyczące zależności funkcjonalno-przestrzennych oraz relacji estetycznych w coworkingach, jak i wiele indywidualnych przemyśleń autora o projektowaniu dobrze funkcjonującego coworkingu. Zebrane doświadczenia stały się podstawą do pracy nad trzecim etapem dysertacji, którym jest projekt aranżacji wnętrza coworkingowego. Wnioski z wcześniej przeprowadzonej analizy porównawczej stały się bazą do zaprojektowania nowoczesnej przestrzeni coworkingowej, zawierającej wszystkie elementy struktury wnętrza zarówno w układzie funkcjonalnym jak i w sposobach wykończenia

materiałowego i elementów wyposażenia wnętrza, wymagane do prawidłowo funkcjonującego coworkingu. Odkrywczym rozwiązaniem zawartym w projekcie jest rozbudowanie układu funkcjonalnego klasycznej powierzchni biurowej o strefy aktywizujące coworkerów do nawiązywania kontaktów społecznych, jakie, z reguły, nie występują w klasycznych projektach wnętrz biurowych, a są specyficzne wyłącznie dla typowych coworkingów. Prezentowany projekt wnętrza coworkingu jest kompleksowym rozwiązaniem aranżacyjnym „utkanym” na bazie wniosków wyciągniętych z etapu badawczego i może być poddany dalszym analizom. Ostatnia część nawiązuje do zagadnienia dotyczącego rewitalizacji warszawskiej Pragi. Autor proponuje wykorzystać doświadczenia zachodnich państw wspomagając inicjatywy w których przemysłowy budynek aranżowany jest na przestrzeń coworkingową w celu rewitalizowania obszarów, które uległy zapaści społecznej i gospodarczej. Projekt został zlokalizowany w realnej przestrzeni i obejmuje koncepcję architektury oraz aranżację wnętrza Fabryki Kas Pancernych i Stalobetonowych Stanisław Zwierzchowski i Synowie wraz z zagospodarowaniem przestrzeni działki przy ul. Strzeleckiej 30/32, na której stoi rewitalizowany budynek. Wybór tego obiektu został poprzedzony analizą założeń Zintegrowanego Programu Rewitalizacji m.st. Warszawy oraz miejskiego planu zagospodarowania przestrzennego jak i map tematycznych dostępnych na stronie urzędu miasta. Praktyczną częścią działań projektowych autora pracy jest propozycja charakterystycznego pod względem założeń funkcjonalno-przestrzennych, estetycznych i materiałowych „Miejskiego Coworkingu” przeznaczonego dla lokalnej społeczności w wybranej części Miasta Stołecznego Warszawy, mającego znamiona przestrzeni publicznej dostępnego dla zainteresowanych tematem współdzielenia przestrzeni do pracy młodych przedsiębiorców oraz społeczności freelancerów.